

A MELBOURNE-I MAGYAR REFORMÁTUS GYÜLEKEZET RÖVID TÖRTÉNETE

Az első ausztráliai magyar református gyülekezetet az 1949-ben érkezett magyar menekültek alakították meg, mondhatni még Ausztráliába való megérkezésük előtt. A menekülteket szállító hajókon több száz magyar menekült utazott Ausztrália ismeretlen partjai fele, tele vágyakkal és félelemmel, hiszen nem tudták mire számíthatnak az ötödik kontinensen. Ebben a bizonytalanságban jó volt felfedezni, hogy a magyar menekültek között van egy lelkipásztor is, a kolozsvári származású **dr. Antal Ferenc**.

Az első Ausztráliában tartott magyar református istentiszteletre 1949 novemberében került sor. Az istentisztelet híre gyorsan elterjedt a menekült magyarok között és már 1950 elején megkezdődtek a rendszeres istentiszteleti alkalmak a menekülttáborban majd a bérelt templomban. A kezdeti lelkesedéstől felbuzdítva Antal Ferenc rövidesen felkereste a Victoria-i Presbiteriánus Egyház vezetőit és segítséget kért lelkési képzésének elismerésére.

1952-ben új fejezet kezdődött a gyülekezet életében, amikor Antal Ferencet a **Fitzroy-i Presbiteriánus Gyülekezet** lelkipásztorának választotta. Így kezdődött el a két évtizedes együttélés az ausztrál presbiteriánusokkal. A templom melletti gyülekezeti terem lassan valódi magyar társadalmi központtá nőtte ki magát. Színdarabok és kulturális műsorok kerülnek itt bemutatásra, táncestélyek és ifjúsági zenés délutánok mellett. Az első magyar nyelvű hetilapot, a **Magyar Újságot** ugyancsak itt szerkesztik, a lelkipásztor irányításával. A templom melletti épületben óvoda és napközi otthon nyílik a magyar gyerekek számára. Később a magányos idősök számára is menedéket és otthont nyújt a gyülekezet a parókia területén.

A gyülekezet jelentőségét, jól mutatja az is, hogy amikor 1956-ban kitört a magyar forradalom és szabadságharc, Melbourne magyarsága a templomtól indította el a forradalom melletti szimpátiatüntetését. A templom és a hozzá tartozó épületek menekültszállóvá változtak. A Forradalom leverése és az ennek nyomán érkező menekülthullám új helyzet elé állította a konszolidáció útjára lépett gyülekezetet. Szembe kellett nézni azzal a ténnyel, hogy a hazatérésről és a szabad Magyarországról délre álmoknak nem volt realitásuk: az ausztráliai magyarságnak az ötödik kontinensen van a jövője. Valószínűleg ekkor született meg a független magyar egyház megalakításának a gondolata is.

1969-ben lehetőség nyílt a **North Fitzroy-i Szent Lukács** templom megvásárlására, melyet a gyülekezet egy jelentős bankkölcsön segítségével megvásárolt az Anglikán Egyháztól. Az 1970. április 19-én tartott Közgyűlés kimondja, a **Független Magyar Református Egyház** létrejöttét. Három évvel később, 1973. április 3-án **Victoria Állam Parlamentje** elismert egyházzá és önálló jogi személyé nyilvánítja az **Ausztráliai Magyar Református Egyházat**. Az önállóvá vált magyar egyház Kálvin jelképét választja címeréül, ezzel is jelezve, hogy ősei hagyományait és hitét kívánja ápolni. A templom melletti épületnek új nevet adnak: **Bocskai Központ**, és benne igen gazdag gyülekezeti és társadalmi élet veszi kezdetét. Itt kap otthont a vasárnapi iskola, a gyülekezet ifjúsága, nőszövetsége, biblia köre. A Bocskai Központ nagyterme a vasárnapi közös gyülekezeti ebédek mellett számos családi est és Bál otthona helyszíne lesz, ahova szívesen jönnek a Melbourne-i magyarok, gyülekezeti hovatartozástól függetlenül.

A hetvenes években főleg Délvidékről érkeznek tömegesen a magyarok, majd a nyolcvanas években, a csonka Magyarország területéről folyamatosan érkező menekültek mellett, megindul az erdélyi menekülthullám.

1993. július 13. napján Antal Ferenc lelkipásztor visszaadta nemes lelkét teremő Urának. A gyülekezet Közgyűlése 1993. szeptember 12-én **ifj. Antal Ferencet** választja meg, mint rendes lelkipásztort, aki ezt a szolgálatot 1996. júliusáig végzi. 1996. december 31-től a szolgálatot **Dézsai Csaba** erdélyi származású lelkipásztor vette át.